

ת"פ 23260/08/21 - מדינת ישראל נגד דורון כחילה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23260-08-21 מדינת ישראל נ' כחילה
תיק חיצוני: 260118/2019

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	דורון כחילה

החלטה

1. בפניי בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982, על פיו עותרת ההגנה להורות למאשימה להמציא לידיה את החומרים הבאים:

א. מזכר י' ברשימת חומרי החקירה- פלט שיחות מתאריך 20.3.2020 של השוטרת מעיין זקן.

ב. תיקו המשמעותי של המתלונן.

ג. ר"פ המתלונן וכן עדים 2-3 לצורך בירור מהימנותם.

ד. טופס תלונות שהגיש המתלונן ב- 10 שנים האחרונות.

ה. תיקו הרפואי של המתלונן.

ו. דוח עיסוק של המתלונן מיום גיוסו למשטרה ועד היום.

ז. נוהל גביית תלונה משוטרת כלפי אזרח.

2. לטענת ההגנה חומר זה נדרש לה לצורך "טיפול ראוי בהגנת הנאשם". בנוסף נטען, כי הנאשם כופר בטענה, כי תקף את הקטין או חבל במתלונן. לדברי ההגנה המתלונן התקרב אליו בצורה מאיימת, הצמיד מצחו אליו, ואף עשה פעולה כאילו בכוונתו לשלוף נשק. הוסף, כי רק לאחר שהנאשם התרחק מהמקום בשל חששו, הזדהה המתלונן כשוטר.

3. המאשימה ציינה בטיעוניה, כי בכל הנוגע לפריט א' הרי שאין הוא מצוי בתיק החקירה. ביחס לפריטים ב'-ד' צוין, שככל וחומר זה קיים, הינו בבחינת מידע פרטי, ו/או תרשומות פנימיות שאין לחשוף אותם. ביחס לפריט ה' צוין, כי המדובר בחומר עליו חל חיסיון רפואי. וביחס לפריט ז' הרי שמדובר בחומר שאינו מצוי בידיה, והוא כלל אינו מהווה

חומר חקירה.

4. במהלך הדיון מיום 7.7.2022 מיקד הסנגור את הבקשה בפלט השיחה (סעיף א') ללא הרחבה, ככל וזו התבצעה. במענה לכך, ציינה המאשימה כי חומר זה אינו בידה, ובכל מקרה על ההגנה היה לנסח בקשה זו בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ.
5. בהתייחס למתלון ציינה ההגנה, כי הצגת החומר המבוקש (פריטים: ב', ג', ד', ו-ו') יכול ואלו יבססו מסקנה אודות אירועים חוזרים ופסולים שנעשו על ידי המתלון. (בהקשר זה יש לציין כי במהלך הדיון חזר בו הסנגור מהבקשה לקבל לעיונו ר"פ של עדי התביעה 2 ו-3). בהתייחס לפריט ו' ציין הסנגור כי הוא מבקש לבחון האם קיים קשר בין השוטר לתחנת המשטרה הרלבנטית שכן המתלון נכנס עם הקטין לעדות ותרם לו את הדברים.
6. בהתייחס לפריט ה' צוין, כי ייתכן והאבחנה הרפואית אודות התפרצות טנטון באוזניו של המתלון, החלה עוד קודם לאירוע.

דין ומסקנות:

7. אציין כבר עתה, כי ראיתי לדחות את הבקשה על כל חלקיה.
8. האירוע נשוא כתב האישום, אינו עוסק במקרה של מפגש בין אזרח לשוטר במסגרת עבודתו של השוטר, אלא במפגש בין שני אזרחים, ולכך השלכה טעמי על הבקשה כולה.
9. בהתאם לעובדות כתב האישום, הרקע לאירוע הינו ריב בין בנו של הנאשם לבנו של המתלון, כאשר בהמשך, כך על פי הנטען בכתב האישום, הגיע הנאשם למקום ותקף את בנו של המתלון.
10. בשלב הבא, יצא המתלון מביתו, לאחר שבנו נכנס לבית בוכה ונסער, וסיפר לאביו על האירוע. בשלב זה הצמיד הנאשם את מצחו למצחו של המתלון, ובמטרה להרגיעו ציין המתלון בפני הנאשם, כי הוא שוטר. בתגובה הלם בו הנאשם באגרופו בצד השמאלי של פניו.
11. כך גם בהתאם להוראות החיקוק שיוחסו לנאשם, אלו אינן מייחסות לנאשם כלל אירוע של תקיפת שוטר, אלא תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, וחבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.
12. ציינתי זאת בפתח ההכרעה, משום שלטעמי אין לעובדת היותו של המתלון - שוטר במשטרת ישראל, רלבנטיות לאירוע שבפנינו. יתר על כן, על ההגנה היה להניח תשתית עובדתית ולו ראשונית, שתצביע על הרלוונטיות של עניין זה, ומדוע לשיטתה יש בחומר המבוקש כדי לסייע לנאשם בהגנתו. ואדגיש, אין באמור בסעיף 3 לבקשה כדי למלא תוכן אחר חוסר זה. בפסיקה ענפה עמד בית המשפט העליון על פרשנות המונח "חומר חקירה" בקבעו כי יש לפרש מונח זה בהרחבה על מנת לאפשר לנאשם את הזכות להליך הוגן. עם זאת, הבהיר בית המשפט העליון כי אין לאפשר עריכת "מסע דיג" של מבקש העיון. על הטוען לזכות עיון להראות כי העיון בחומר המבוקש רלוונטי לעניינו, וכי יש בחומר כדי לסייע לו, ולא די בתקווה ספקולטיבית. (ראו לדוגמה: בג"ץ 233/85 אל הוזיל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (1985), בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר, סו(3) 442 (2014)).

מן הכלל אל הפרט:

א. ביחס לסעיף א' ונוכח עמדת המאשימה כי חומר זה אינו מצוי בידיה, הבקשה נדחית.

ב. בכל הנוגע לסעיפים ב', ג' בעניין המתלונן, ד', ו', הרי שבהעדר הצגתה וביסוסה של תשתית עובדתית מתאימה, אודות לדוגמה, אלימות מילולית או פיזית שננקטה מהצד שכנגד, לא ראיתי להיעתר לבקשה.

ג. ההגנה חזרה בה מהבקשה לעיין ברישום הפלילי של עדי תביעה 2 ו-3 ובהתאם הבקשה מתייתרת. (סעיף ג').

ד. כך גם ביחס לסעיף ה'. המדובר בחומר החוסה תחת חיסיון רפואי, שאף ביחס אליו לא הונחה תשתית עובדתית כלשהי המצדיקה את חשיפתו. מכל מקום, חומר זה אינו מצוי בידי המאשימה.

ה. באשר לסעיף ז' שהתבקש, ראיתי להעיר את הדברים הבאים: ביחס שבין סעיף 74 אל מול סעיף 108 לחסד"פ נקבע כך למשל בבג"ץ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, ס(1) 360 (2005): "על בית המשפט להבחין בגדר השיקולים שיפעיל בין חומר שעל פי טיבו מצוי בשליטתה של התביעה במובן הרחב, בהיותו בידי גורמים שיש להם זיקה ישירה לחקירה, או חומר שהיה צריך להימצא בידי התביעה בשל זיקתו לחקירה, לבין חומר אשר אין בו כדי להטיל על התביעה חובה להשיגו גם אם הנאשם או סנגורו מעוניינים בו לצורך הגנתם".

13. עם זאת, יש לציין שקיימת להגנה האפשרות להשיגו במסגרת בקשה לקבלת מידע מכוח חוק חופש המידע תשנ"ח-1998 וכן במסגרת הליך לפי סעיף 108 לחסד"פ, ובעת ניהול ההליך, (במסגרת חקירת העדים הרלוונטיים). אפשרויות אלו נותרות פתוחות בפניה ככל שיעלה צורך בכך.

14. נוכח טעמים אלו, הבקשה נדחית.

15. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"ב, 09 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.